

FÖLJENOT

---

från: Klaus Hänsch

till: Konventsledamöterna

Ärende: Mandat för arbetsgruppen för ekonomisk styrning

Som stöd för diskussionerna i arbetsgruppen för ekonomisk styrning bifogas en not om ovannämnda ämne.

_____

Grupp VI: "Ekonomisk styrning"

Dokument från: Klaus Hänsch

Införandet av en gemensam valuta innebär ett mer genomgripande ekonomiskt och finansiellt samarbete. Vilka former kan ett sådant samarbete tänkas få?

I. INLEDNING

1. Ett antal ledamöter av konventet har tagit upp "ekonomisk styrning" som ett ämne som borde behandlas av konventet. Det är ett ämne som till sin natur kan vara omfångsrikt och som berör ett antal olika policyområden. Syftet med detta dokument är att uppställa förslag beträffande några av de viktigaste frågorna som arbetsgruppen kan tänkas vilja behandla i sin strävan att utföra det uppdrag som den har tilldelats (se ovan). Detta dokument gör ingen åtskillnad mellan områden där det för den händelse konventet önskar utfärda rekommendationer skulle krävas en ändring av fördraget respektive inte skulle krävas en sådan ändring.
2. EMU är ett system för ekonomisk och monetär politik som bygger på tre inslag: en oberoende centralbank (ECB) med exklusiv behörighet för monetär politik inom euroområdet, att medlemsstaterna behåller en nationell ekonomisk politik där vissa gemenskapsregler gäller (särskilt stabilitets- och tillväxtpakten och förfarandet vid alltför stora underskott, samt regelverket för den inre marknaden) och ett erkännande av att den nationella ekonomiska politiken är av "gemensamt intresse" och därför kräver viss samordning inom rådet.
3. Dessutom finns det ett antal politikområden, exempelvis sysselsättning, sociala frågor och utbildning, för vilka nu en öppen samordning av politiken delvis tillämpas och som tillsammans hör hemma inom den allmänna ram som går under beteckningen "Lissabonprocessen", vilken syftar till att EU skall bli världens mest konkurrenskraftiga och dynamiska kunskapsbaserade ekonomi, med möjlighet till hållbar ekonomisk tillväxt med fler och bättre arbetstillfällen och en högre grad av social sammanhållning.
4. Alla dessa inslag bildar tillsammans en komplex blandning som har uppkommit till följd av både ekonomiska och politiska faktorer. Det framgångsrika införandet av en gemensam valuta och effekten av utvidgningen bildar bakgrunden för arbetsgruppens arbete med att undersöka i vad mån det nuvarande systemet fungerar effektivt eller misslyckas med att infria förväntningarna, och att med ledning av denna undersökning lägga fram förslag till förändring.

II. MONETÄR POLITIK

5. Vissa kommentatorer pekar på en bristande symmetri mellan monetär politik som en exklusiv behörighet för gemenskapen, vilken genomförs av ECB, och ekonomisk politik som ligger kvar inom det nationella behörighetsområdet. De pekar på en potentiell eller faktisk bristande enhetlighet, som kan innebära att den styrka saknas som krävs för att stå emot påfrestningarna vid en recession. Andra anser att medlemsstaternas möjlighet att fortsätta sköta sin egen ekonomiska politik allt efter sina nationella förhållanden ger möjlighet till flexibilitet och därför är ett viktigt komplement till en gemensam monetär politik.

Gruppen kan, om den så vill, överväga hur införandet av euron påverkar de övergripande ekonomiska och politiska argumenten för och emot en överföring till gemenskapen av behörighet för vissa aspekter av den ekonomiska politiken.

6. Ett av de viktigare befintliga instrumenten för politisk samordning är stabilitets- och tillväxtpakten. Stabilitets- och tillväxtpakten ingår inte formellt i fördraget.

Gruppen kan, om den så vill, överväga huruvida stabilitets- och tillväxtpakten fungerar effektivt och, om svaret är nej, hur den i så fall kan förbättras. Som en särskild punkt skulle förslaget vid alltför stora underskott kunna tas upp. Påverkar införandet av euron argumenten för att anpassa detta på ett sådant sätt att skillnaden mellan strukturella och konjunkturella underskott beaktas?

III. EKONOMISK POLITIK

7. Den nuvarande samordningen av den ekonomiska politiken stöds av ett antal specifika instrument (både sådana som bygger på fördraget och sådana som inte gör det).

Gruppen kan, om den så vill, överväga vilka ytterligare åtgärder som kan tas under beaktande för att bidra till att förstärka samordningen av den ekonomiska politiken. Bör dessa åtgärder enbart vara makroekonomiska eller även innefatta andra frågor som rör makroekonomi? Bör sådana eventuella åtgärder vara normativa, eller bör de grunda sig på öppen samordning (informationsutbyte/bästa praxis)?

8. Vissa har hävdat att samordningen av den ekonomiska politiken bör ges en vidare tolkning och även innefatta exempelvis socialpolitik och sysselsättningspolitik.

Gruppen kan, om den så vill, överväga i vilken utsträckning samordning av sociala frågor och sysselsättningsfrågor är ett inslag i den ekonomiska politiken som är "gemensamt intresse". Är den nuvarande öppna samordningsmetoden (genom Lissabonprocessen) tillräcklig? Om inte, vad skulle i så fall krävas och i vilken form?

9. Några har riktat uppmärksamheten särskilt på behovet av utvidgad möjligheter till större harmonisering på skatteområdet; andra har starkt vänt sig mot alla nya initiativ för att harmonisera den direkta beskattningen.

Gruppen kan, om den så vill, överväga huruvida och på vad sätt införandet av euron påverkar de ekonomiska och politiska argumenten för och emot införandet av en harmonisering på skatteområdet. Skulle detta kunna övervägas i samband med särskilda gränsöverskridande sektorer? Skulle särskilda förfaranden för beslutsfattande kunna övervägas som delvis skulle utgöra ett svar till dem som har politiska invändningar?

10. En aspekt av ekonomisk politik är regleringen av finansmarknaderna. Förenklade förfaranden för administrativ lagstiftning har nyligen beslutats och fått verkan. Ändringar av fördraget skulle kunna vara en ytterligare möjlighet.

Gruppen kan, om den så vill, överväga huruvida det vore lämpligt att överväga nya fördragsbestämmelser om förfaranden för sekundär lagstiftning på området.

IV. INSTITUTIONELLA FRÅGOR

11. En av de tematiska frågor som har tagits upp hittills av många ledamöter i konventet har varit behovet av att skapa klarhet om behörighet samt av tillräcklig legitimitet och ansvarighet. Detta är en fråga som kan komma att tas upp inom ramen för ekonomisk styrning.

Gruppen kan, om den så vill, överväga huruvida den nuvarande ansvarsfördelningen inom områdena monetär och ekonomisk politik mot bakgrund av erfarenheterna av euron är tillräckligt klar. En annan sak att ta ställning till är kanske huruvida ansvarsfördelningen är ändamålsenlig, eller kan man tänka sig en ökad roll för Europaparlamentet inom vissa områden (t.ex. upprättandet av de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken eller förbättrad rapportering från ECB till Europaparlamentet)?

12. Eurogruppen förblir en informell grupp som omfattar alla nuvarande medlemsstater utom tre. Efter utvidgningen kommer den att utgöra lite drygt hälften av det totala antalet medlemsstater. Utvidgningen medför därför en ökad betoning av frågan om huruvida eurogruppen skall formaliseras. Detta skulle innebära att gruppen får en vederbörlig rättslig grund med både behörighet och lämpliga förfaranden för att fatta formella beslut som för närvarande åligger rådet.

Gruppen kan, om den så vill, behandla eurogruppens framtida ställning, särskilt efter utvidgningen. Finns det skäl för att formalisera gruppen, och hur skulle i så fall detta gå till?

13. Euroområdet behöver kunna tillvarata sina egna gemensamma intressen på världsarenan. Några menar att detta kräver klarhet i fråga om vem som företräder euroområdet i internationella forum.

Gruppen kan, om den så vill, överväga huruvida det krävs mer effektiva arrangemang för euroområdets representation i internationella forum. Hur skulle i så fall en sådan representation utformas?
